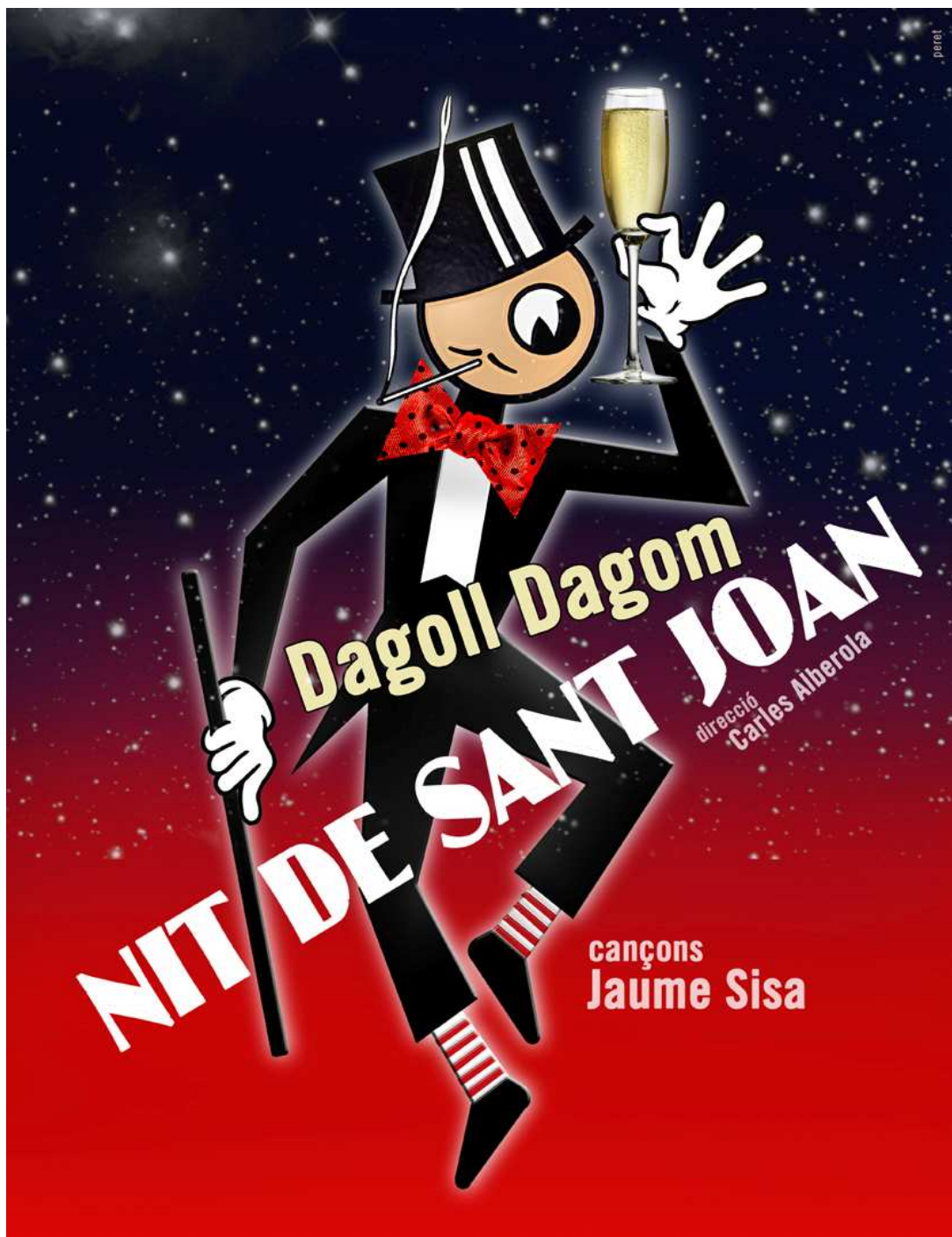

DOSSIER DE PREMSA

A PARTIR DEL 16 SETEMBRE DE 2010

ARTERIA PARAL·LEL (Avinguda del Paral·lel, 62)

+ info a www.dagolldagom.com i www.arteria.com

PREMSA & COMUNICACIÓ

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl / Marc Gall · Ana Sánchez · Nora Farrés

Consell de Cent 433, pral. 3^a. 08009 Barcelona · T. [00 34] 933 10 60 44 · M. [00 34] 680 16 82 17

nfarres@comedianet.com · Sala de premsa a www.comedia.cat

DOSSIER DE PREMSA

NIT DE SANT JOAN

Dagoll Dagom

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	pàg. 2
2. PER QUÈ LA “NIT DE SANT JOAN”?	Pàg. 3
3. FITXA ARTÍSTICA	pàg. 4
4. LA PRIMERA “NIT DE SANT JOAN”	pàg. 5
5. EL NOU MUNTATGE	
5.1. TEXT DE CARLES ALBEROLA	pàg. 7
5.2. LA MÚSICA	pàg. 8
5.3. L'ESCENOGRAFIA	pàg. 9
6. LA COMPANYIA	pàg. 10
7. L'EQUIP CREATIU	
7.1. CARLES ALBEROLA	pàg. 12
7.2. JAUME SISA	pàg. 13
7.3. XAVIER LLOSES	pàg. 14
7.4. JEAN EMILE	pàg. 14
7.5. MONTSE AMENÓS	pàg. 14
7.6. ISIDRE PRUNÉS	pàg. 14
7.7. ALBERT FAURA	pàg. 15
7.8. ÒSCAR MAZA	pàg. 15
7.9. ANNA ROSA CISQUELLA	pàg. 15
8. ELS ACTORS	
8.1. JOFRE BORRÀS	pàg. 16
8.2. LAIA PIRÓ	pàg. 16
8.3. MERITXELL DURÓ	pàg. 17
8.4. JORDI LLORDELLA	pàg. 17
8.5. JOAN OLIVÉ	pàg. 18
8.6. NOÈLIA PÉREZ	pàg. 18
8.7. MARC PUJOL	pàg. 19
8.8. ANNABEL TOTUSAUS	pàg. 19
9. LA GIRA	pàg. 20
10. ELS COPRODUCTORS	pàg. 21
11. INFORMACIÓ PRÀCTICA	pàg. 24

1. INTRODUCCIÓ

La nostra companyia sempre ha tingut i ha demostrat una clara vinculació amb el Paral·lel. Aquesta vinculació va començar, precisament, amb l'espectacle NIT DE SANT JOAN que avui “re-presentem” al feliçament recuperat Teatre Espanyol, rebatejat ara amb el nom d'ARTERIA PARAL·LEL.

Després de l'èxit inicial, i iniciàtic, d'ANTAVIANA l'any 1978, Dagoll Dagom va decidir furgar en les arrels del nostre imaginari popular teatral. D'aquí en sorgí la idea de fer un treball de creació partint dels vells esquemes de la revista del Paral·lel; un treball que unifiqués, dins d'un mateix espectacle, sketchos, cançons, monòlegs i balls; una revista renovada segons els consells que donava el gran Bertolt Brecht d'aprofitar les tradicions teatrals autòctones per tal de donar nous impulsos al teatre emergent. D'aquí, aquella NIT DE SANT JOAN de 1981 que va ser, i que continua essent en la revisió de 2010, un assaig de revista “galàctica”.

Més tard, Dagoll Dagom s'instal·là al cor del Paral·lel, al Teatre Victòria, que en aquells anys estava amenaçat de tancament, i a partir d'aleshores la vinculació de la companyia amb aquest carrer va ser encara més directa i més propera. A mitjans de la dècada dels vuitanta, es va crear una associació d'Amics del Paral·lel i es va muntar una festa que, sota el títol d'ENAMORA'T DEL PARAL·LEL, intentava difondre la idea que valia la pena de plantejar-se el redreçament urbanístic, social i cultural del Paral·lel a la premsa, a la ciutadania i a les autoritats. Per a aquesta festa, el que signa aquestes ratlles i el mestre Joan Vives vàrem escriure una cançó: ENAMORA'T DEL PARAL·LEL i la companyia en va presentar un número coreogràfic a la Sala Apolo.

D'aquesta necessitat de recuperar el nostre carrer, especialment de cara al gran renaixement ciutadà que va significar el 92, en sorgí la contribució més gran que Dagoll Dagom ha fet a la idea: em refereixo a l'espectacle musical FLOR DE NIT, amb llibret de Manuel Vázquez-Montalbán i partitura d'Albert Guinovart, que ha estat el musical de més envergadura que ha afrontat la companyia i que, en la seva totalitat, era un homenatge i una revisitació del Paral·lel que havien conegut els catalans d'abans de la guerra i que –pel que semblava en aquells anys olímpics- ja mai no tornaria a ser. Efectivament, FLOR DE NIT era un cant a aquest carrer que - en paraules del poeta- “té de tot”, i també era, per extensió, un símbol d'un país que s'havia esquinçat amb la guerra civil.

Ara sembla que una nova empenta i una nova il·lusió tornen a instal·lar-se al Paral·lel amb l'obertura de nous espais escènics i la confiança que, aquesta vegada sí, el nostre carrer deixi de ser allò que el vell Reynals, protagonista lúcid i desencantat de FLOR DE NIT, anomenava “una autopista de camions”.

Que així sigui!

Joan Lluís Bozzo

2. PER QUÈ LA “NIT DE SANT JOAN”?

La màgia de la revetlla del solstici d'estiu torna amb **Nit de Sant Joan**, després de 29 anys de la seva estrena. La coca, el cava, els macaris, follets màgics i marciats tornaran a omplir el teatre amb una revetlla ye-ye dels anys 60 com a teló de fons.

Un format de musical galàctic, amb esquetxos i cançons que transcorren durant la nit del solstici d'estiu, que divertirà a tots els públics. La versió s'adaptarà als nous temps, potenciant-ne l'impacte visual i escènic, tot i que estarà ambientada en els anys 60 i tindrà una estructura pròxima al gènere de la revista mantenint el toc *naïf* de la versió de 1981.

En el marc de festa, música i alegria de la revetlla de Sant Joan, **Dagoll Dagom** dona vida a uns personatges que faran realitat aquesta nit els seus desigs més profunds, gràcies a un follet trapella que els guia. Es tracta d'un **espectacle màgic, tendre, naïf, fresc i divertit; una musical poètic**. Un espectacle per a tot tipus de públics, per a joves i grans, per a tots aquells que continuen creient que bufant una espelma i pensant un desig, aquest es pot fer realitat. **Una nit galàctica.**

3. FITXA ARTÍSTICA

L' espectacle teatral NIT DE SANT JOAN de Dagoll Dagom es va estrenar amb el cantant Rocky Muntanyola (Jordi Batista) el 4 de març de 1981 al Teatre Romea de Barcelona, inaugurant així el Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya.

EQUIP CREATIU

Text	Ricard Arilla, Joan Lluís Bozzo, Anna Briansó, Anna Rosa Cisqueuella, Montse Guallar, Miquel Periel, Berti Tovies.
Música i cançons	Jaume Sisa (excepte la lletra de la cançó "Nit de Sant Joan", de J.Ll. Bozzo)
Adaptació i direcció	Carles Alberola
Arranjaments	Xavi Lloses
Escenografia i vestuari	Amenós - Prunés
Coreografia	Jean Emile
Disseny d'il·luminació	Albert Faura
Disseny de so	Òscar Maza
Caracterització	Mariona Trias i Lluís Soriano
Casting i ajudant de direcció	Miquel Periel
Coach i ajudant de direcció	Anna Ullibarri
Direcció musical	Xavier Torras / Xavi Lloses
Producció executiva	Anna Rosa Cisqueuella

REPARTIMENT

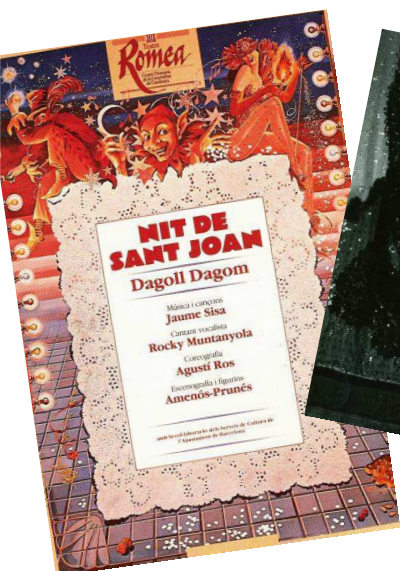
Avi / noi / Andròmeda	Jofre Borràs
Macari 1 / corista	
Rita / noia / Antares	Laia Piró
dona coca / corista	
Mare / noia / Betelgeuse	Meritxell Duró
progre / Follets 5 i 6	
corista / Primavera	
Pare / noi / Follet 4 / progre	Jordi Llordella
Macari 5 / Gran Jordiet	
Follet 2 / noi / Tacsar V	Joan Olivé
Coca / Macari 2 / corista	
Estiu	
Follet 3 / noia	Noelia Pérez
Follet 1 / Daniel / astronauta	Marc Pujol
Macari 4	
Senyoreta González / noia	Annabel Totusaus
dona coca / corista	

MÚSICS

Direcció / piano i casiotone	Xavier Torras/Xavi Lloses/Clara Peya
Saxos, flauta travessera i tenora	Adrià Bauzó/Marcel·lí Bayer/Xavi Molina
Violí i clarinet	Àngela Llinares/Albert Cirera
Contrabaix i baix elèctric	Joan Motera/Oriol Roca
Bateria, percussions i glockenspiel	Marc Clos/Ildelfons Alonso

4. LA PRIMERA “NIT DE SANT JOAN”

Nit de Sant Joan es va estrenar el 4 de març de 1981 al Teatre Romea de Barcelona, inaugurant així el Centre Dramàtic de la Generalitat. Després de l'èxit que havia assolit la companyia amb *Antaviana*, **Nit de Sant Joan** va ser un intent de fer un pas de més dins el llenguatge del teatre musical. El tema unitari de l'espectacle era "La nit del solstici d'estiu en la qual tradicionalment, al voltant del foc, es barregen la màgia dels follets i dels astres". Es tracta d'un text col·lectiu de Ricard Arilla, Joan Lluís Bozzo, Anna Briansó, Anna Rosa Cisquella, Montse Guallar, Miquel Periel, Berti Tòvias i un conte de Miquel Obiols, amb música i cançons de Jaume Sisa (excepte la lletra de la cançó "La Nit de Sant Joan", de Joan Lluís Bozzo) que va sorgir a través d'una sèrie d'exercicis d'improvització i que va conformar un espectacle de revista amb continguts moderns per l'època.

Els membres actuals de la companyia Dagoll Dagom: Anna Rosa Cisquella, Miquel Periel i Joan Lluís Bozzo, formaven part del repartiment, juntament amb Montse Guallar, Ricard Arilla, Berti Tòvias i Anna Briansó. L'espectacle va ser estrenat per Rocky Muntanyola com a vocalista conductor de l'espectacle i, després de la temporada al Teatre Romea, Jaume Sisa va substituir-lo fins al final de la gira.

Després de la temporada al Teatre Romea, l'espectacle va començar la gira. La traducció al castellà va tenir dues firmes de luxe: **Jaime Gil de Biedma** per les cançons i **Juan Marsé** pel text, fet que va augmentar el prestigi del musical i li va donar un segell de qualitat. La gira tant per Catalunya com per Espanya va anar consolidant l'espectacle. Després d'una temporada a Madrid en què **Nit de Sant Joan** es va convertir en tot un fenomen, el retorn a Barcelona l'any següent estava carregat d'expectatives i va fer que l'èxit superés en escriure el d'*Antaviana*.

L'espectacle va fer una gira per 97 poblacions de Catalunya, Espanya, Itàlia i Alemanya, es van realitzar 511 funcions, i es calcula que van assistir-hi 320.000 espectadors.

5. EL NOU MUNTATGE

5.1. TEXT DE CARLES ALBEROLA

Ara fa 29 anys, un jovenet desorientat va anar a veure el seu primer espectacle teatral de la mà de la seua germana gran que li feia de guia. Va veure NIT DE SANT JOAN de Dagoll Dagom, amb música i cançons de Jaume Sisa, i va quedar enlluernat davant d'aquella revista galàctica, màgica, tendra, naïf i divertida. Bé, més que enlluernat, va quedar "enSisat". Aquell jovenet va pensar que seria fantàstic guanyar-se la vida fent el que aquells actors feien a l'escenari: divertir-se i fer passar una bona estona als espectadors.

Doncs bé, després de tants anys, aquell jovenet que ja no és tan jovenet però continua igual de desorientat, i rep el regal de Dagoll Dagom de tornar a posar en escena aquest espectacle musical.

No tenim a l'escenari a Sisa ni a la resta d'excel·lents actors que posaren en escena este espectacle allà pels inicis dels anys 80, però tenim un text, unes cançons i unes lletres amb les que intentarem fer un espectacle per a joves i grans, per a tots aquells que continuen creient que en el fet de bufar una espelma i pensar un desig, aquest es pot fer realitat; un espectacle on "els desitjos es tornen reals i l'increïble és allò més normal".

La nova versió de NIT DE SANT JOAN és una comèdia musical amb estructura de revista (esquetxos i números musicals), on una sèrie de personatges viuran la seua particular nit de Sant Joan en veure aconseguint els seus desitjos més cobejats de la mà d'un Follet trapella, que fa de mestre de cerimònies i que surt del foc de les fogueres.

Recuperem els personatges clàssics de l'espectacle: el Macari, la Srta. González, el Gran Jordiet, els Progres, la Rita, el Daniel, el Follet trapella... i els fem reviure tot actualitzant les cançons i les coreografies que interpreten però mantenint el seu esperit divertit i naïf.

NIT DE SANT JOAN és un cant a la festa, al foc i a la innocència, des del respecte i l'admiració al que va significar aquest espectacle per a molts dels espectadors que el van veure en els 80.

Crec que tot espectacle teatral deu intentar ampliar la línia de l'horitzó de l'espectador donant-li la possibilitat de viure més intensament. "La meua vida per cinc o deu minuts d'emoció", com diu el mestre Gonzalo Suárez. Doncs això és el que intentem. Divertir-nos i fer gaudir a la gent, tot i que només siga durant uns minuts. No és poca cosa.

Carles Alberola, director de "Nit de Sant Joan"

5.2. LA MÚSICA

La música de **Nit de Sant Joan** és un seguit de cançons de gènere: bolero, cabaret, rock, cha-cha-cha, polka, balada, twist, etc.

A l'hora d'actualitzar aquestes cançons ho he volgut fer amb tot el respecte del món, ja que m'agradava el disc abans de treballar-lo. He conservat sempre l'harmonia i la melodia originals. També he respectat els arranjaments d'alguns fragments, ja que els considerava intocables, i he potenciat o accentuat el caràcter original d'altres per acabar d'adaptar-los millor a la nova estètica.

Com que s'havia d'adaptar a una nova formació musical, en aquest cas vaig apostar per una orquestrina ben diferent de l'original, amb músics molt polivalents que donessin una gran varietat tímbrica:

Adrià Bauzó: saxo soprà, contralt, tenor, baríton, flauta travessera, tenora i guitarra

Àngela Llinares: clarinet i violí

Joan Motera: contrabaix i baix elèctric

Marc Clos: bateria, timbals, percussions, glockens i guitarra

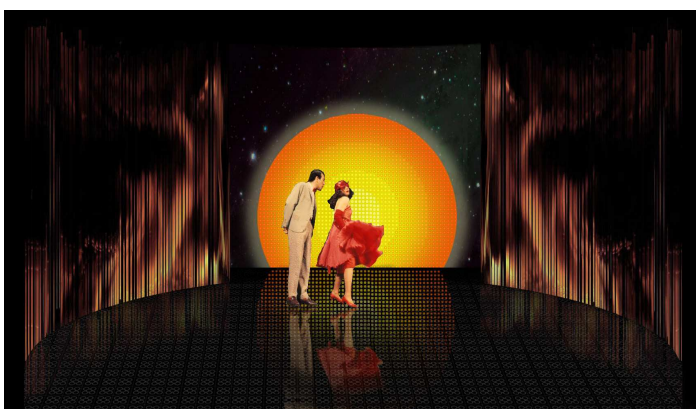
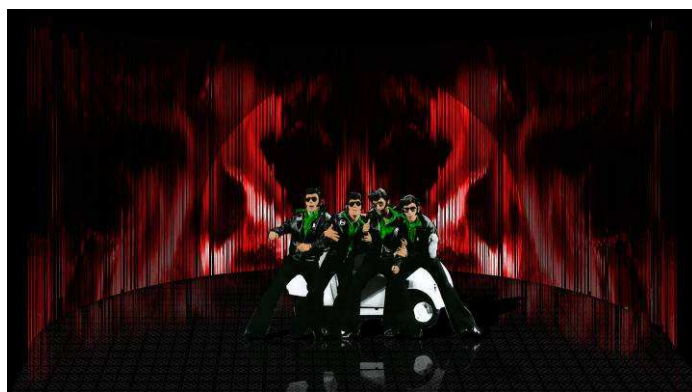
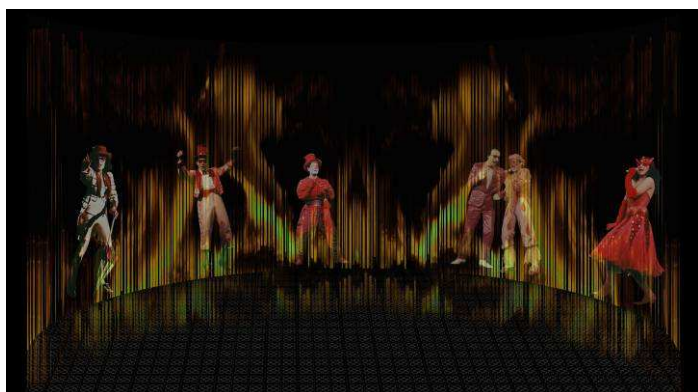
Xavi Lloses: piano, acordió i percussions

Bàsicament he descontextualitzat la música dels anys 80 en què va ser enregistrada i que és plena de timbres i instruments que evoquen aquella dècada i l'he ubicat en un àmbit més atemporal, d'orquestra entremaliada capaç d'afrontar des de moments poderosos i delirants a balades sofisticades i de textures delicades. Com a peculiaritat dins d'una obra tant de casa nostra, cal remarcar sobretot la intrusió de la tenora en els moment més àlgids i solemnes, l'anxova de l'oliva, la cirera del pastís.

Xavi Lloses, director musical de “Nit de Sant Joan”

5.3. L'ESCENOGRAFIA

6. LA COMPANYIA

1974: DAGOLL DAGOM neix com a grup de teatre universitari amb la direcció de Joan Ollé. El seu primer espectacle “YO ERA UN TONTO Y LO QUE HE VISTO ME HA HECHO DOS TONTOS” sobre poemes de Rafael Albertí, es va estrenar el 30 d'abril a la Sala Miriam de Barcelona.

1975: “NOCTURN PER ACORDIÓ”, basat en poemes de Joan Salvat Papasseit.

1977/78: “NO HABLARÉ EN CLASE”, creació col·lectiva. Una mirada crítica i poètica a l'escola de l'època franquista. El gran èxit d'aquesta obra porta a la professionalització de la companyia.

1978/80: “ANTAVIANA” de Dagoll Dagom basat en contes de Pere Calders i música de Jaume Sisa.

1981/82: “NIT DE SANT JOAN” espectacle musical amb cançons de Jaume Sisa i textos de la Companyia.

1983/84: “GLUPS!” musical basat els còmics de Gerard Lauzier i música de Joan Vives.

1985: Reposició d’“ANTAVIANA” per una segona formació de la companyia.

1986: “EL MIKADO” de Gilbert & Sullivan, amb traducció de Xavier Bru de Sala i adaptació musical de Joan Vives.

1986: Es constitueix la societat TRES X TRES composta per Anexa, El Tricicle i Dagoll Dagom, amb la finalitat de programar i gestionar el Teatre Victòria de Barcelona. Actualment també gestiona i programa el Teatre Poliorama de Barcelona.

1987: “QUARTETTO DA CINQUE” musical de petit format a base de madrigals i duos d'òpera.

1988/90: “MAR I CEL”. Gran musical basat en l'obra d'Àngel Guimerà, amb adaptació de Xavier Bru de Sala i música d'Albert Guinovart.

1992/93: “FLOR DE NIT”. Gran musical de Manuel Vázquez Montalbán amb música d'Albert Guinovart.

1993: “HISTORIETES”, espectacle antològic que recull diferents escenes i cançons dels anteriors espectacles de la Companyia per celebrar els 20 anys de Dagoll Dagom.

1993: “OH, EUROPA!”, sèrie de 13 capítols. Creació de la companyia, emesa per Televisió de Catalunya.

1994: La companyia rep el Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya

1995: “T'ODIO, AMOR MEU”. Espectacle musical amb cançons de Cole Porter, adaptades per Joan Vives, i relats de Dorothy Parker, adaptats per Joan Lluís Bozzo, Anna Rosa Cisquella i Miquel Periel.

1996: “OH, ESPANYA!”. Nova sèrie de 17 capítols, de creació de la companyia i emesa per Televisió de Catalunya.

1996/97: “CANÇONS”. Espectacle de petit format; recopilació dels principals temes musicals dels espectacles de la companyia.

1997/98: “PIGMALIÓ”, de Bernard Shaw. Versió catalana de Xavier Bru de Sala, basada en l'adaptació de J. Oliver i amb cançons de Joan Albert Amargós.

1997/99: “ELS PIRATES”, de W.S. Gilbert i A. Sullivan, amb traducció de Xavier Bru de Sala i adaptació musical de Joan Vives.

1998/99: “LA MEMÒRIA DELS CARGOLS”, sèrie de 26 capítols, de creació de la companyia i emesa per Televisió de Catalunya.

2000/01: “CACAO”, adaptació del còmic “La Course du rat” de Gerard Lauzier. Adaptació del text de Joan Lluís Bozzo, amb música i cançons de Santiago Auserón.

2001: “PSICO-EXPRESS”, sèrie 24 capítols. Creació de la companyia, emesa per Televisió de Catalunya

2002/03: “POE”, espectacle musical basat en els contes i poemes d'Edgar Allan Poe. Adaptació del text de Joan Lluís Bozzo, amb música d'Òscar Roig.

2003: “LA PERRITXOLA”, espectacle musical de Jacques Offenbach, amb adaptació de Xavier Bru de Sala i adaptació musical de Joan Vives.

2004/06: Reposició de “MAR I CEL” per celebrar el 30è aniversari de la companyia.

2005/07: Reposició de “EL MIKADO”.

2007: Dagoll Dagom es converteix en la primera companyia catalana que exporta un musical de gran format de creació pròpia a l'estranger. “Mar i Cel – Der Himmel und das Meer” (Òpera de Halle).

2007/08: “BOSCOS ENDINS”. Versió de Dagoll Dagom del musical de Stephen Sondheim i James Lapine, amb traducció i adaptació musical de Joan Vives.

2008/09: “ALOMA”, un musical de nova creació a partir de l'obra de Mercè Rodoreda. Amb música d'Alfonso Vilallonga i text de Lluís Arcarazo.

2009: “LA SAGRADA FAMÍLIA”, sèrie de 15 capítols per a Televisió de Catalunya.

2009/10: Producció actual “La nit de Sant Joan”.

2010: En preparació de la 2ª temporada de la sèrie “SAGRADA FAMÍLIA”, la qual es gravarà i emetrà el 2011.

7. L'EQUIP CREATIU

7.1 CARLES ALBEROLA [ADAPTACIÓ I DIRECCIÓ DE "NIT DE SANT JOAN"]

El **2008** dirigeix, escriu, coordina guions i actua al programa d'esquetxos d'humor per a Canal 9 TV, *Socarrats*.

El **2007** dirigeix, escriu, coordina guions i actua en la comèdia de situació per a Canal 9 TV, *Maniàtics*. Al **2005 i 2006** dirigeix, escriu, coordina guions i actua al programa d'esquetxos d'humor per a Canal 9 TV, *AUTOinDEFINITS*.

El **2006** *13*, de Carles Alberola. Direcció Carles Alberola.

El **2004** *ALMENYS NO ÉS NADAL*, de Carles Alberola. Direcció Carles Alberola. Premi de la crítica valenciana al millor text i direcció.

El **2003** rep el premi "Porrot d'honor de les lletres" i dirigeix *LA TEUA VIDA EN 65 MINUTS*, d'Albert Espinosa i *ARTEFACTES*, de José Antonio Portillo.

2002 *SPOT*, de Carles Alberola i Roberto García. Autor, director i actor.

2001 *PARAULES EN PENOMBRA*, de Gonzalo Suárez, adaptació teatral i direcció Carles Alberola. Premi de las Arts Escèniques de la Generalitat Valenciana a la millor direcció i premi de la crítica de València a la millor direcció escènica.

1999 *BESOS*, de Carles Alberola i Roberto García. Autor, director i actor. Premis: Arts escèniques de la Generalitat Valenciana al millor espectacle; Cartelera Turia al millor espectacle valencià; Associació d'Escriptors valencians al millor text teatral; MAX de las arts escèniques al millor text en català. Publicada per Bromera Teatre, nº 22. *23 CENTÍMETRES*, de Carles Alberola i Roberto García. Autor.

1998 *JOAN, EL CENDRÓS*, de Carles Alberola i Roberto García. Autor i director. Premi de la crítica valenciana de teatre a la millor ambientació escènica. Publicada per Edicions Bromera. Col·lecció Micalet Teatre nº 13. *L'ANY QUE VE*, de Carles Alberola i Roberto García. Autor.

1997 *MANDÍBULA AFILADA*, de Carles Alberola. Autor, director i actor. Premis: Cavall Verd de l'Associació de Escriptors en llengua catalana al millor text teatral; Premi de la crítica valenciana de teatre al millor text; Cartelera Turia al millor espectacle valencià. Publicada en la Revista GESTOS nº 25. Universidad de California.

U.S.A, en la Col·lecció SGAE de Teatre nº 114 i en Bromera Teatre nº 25. **1996** *POR QUÉ MUEREN LOS PADRES?*, de Carles Alberola. Autor, director i actor. Premi de la crítica de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana al millor text teatral 1998. Publicada per 3 i 4 Teatre, nº 43, i per l'Editorial Teatro San Martín de Caracas, Venezuela, nº 1. *BOIG PER TU*, creació col·lectiva per al Boig Teatre. Director.

1995 *ESTIMADA ANUCHKA*, de Carles Alberola. Autor i director. Publicada en la revista ESCENA nº 35. **1994** *CURRICULUM*, de Carles Alberola i Pasqual Alapont. Autor, director i actor.

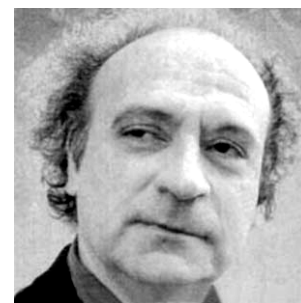
Premis: Arts escèniques de la Generalitat Valenciana al millor text; crítica de Barcelona al millor actor (Carles Alberola).

1993 *NIT I DIA*, de Carles Alberola i Ferran Torrent. Autor, director i actor. Premi de les arts escèniques de la Generalitat Valenciana al millor espectacle. **1992** *PANDEMONIUM*, de Carles Alberola i Pasqual Alapont. Autor i director. **1991** *O TU O RES*, de Carles Alberola i Ferran Torrent. Autor, director i actor.

HAUI!, creació col·lectiva per a La Tarumba Teatre. Autor i director. **1989** *TODO LO QUE NECESITAS ES AMOR*, creació col·lectiva per al Boig Teatre. Director. **1988** *VIU COM VULGUES*, de Carles Alberola i Alfred Picó. Autor i director.

7.2. JAUME SISA [MÚSICA I LLETRES DE “NIT DE SANT JOAN”]

Jaume Sisa va néixer a Barcelona el 1948. Fill de família treballadora, la seva infància en plena grisor de dictadura franquista està marcada pels jocs al carrer, la lectura dels populars "tebeos" de l'època (Capitan Trueno, Jabato...), la companyia imprescindible de la ràdio i la proximitat del món de la faràndula i les "varietés" del Paral·lel. Gràcies a l'amistat amb el músic Enric Herrera viatja fins a París, on acompanya el grup *Los descendientes de Walder* i on es presenta com a cantant folk. El desembre de 1967 Sisa fa la seva primera actuació a Barcelona, a l'Escola Massana, compartint escenari amb Guillermina Motta i Xavier Ribalta, i s'incorpora al Grup de Folk (amb Pau Riba i Jordi Batiste com a padrins) el mateix dia que també ho fa Ovidi Montllor. La discogràfica *Als 4 Vents* publica el seu primer senzill *L'home dibuixat*, presentat a la Bodega Bohemia amb l'apadrinament de "Oh, Gran Gilbert", una estrella del music-hall barceloní dels anys 20 que va servir d'inspiració del personatge del "Gran Jordiet" de *Nit de Sant Joan*. L'enlluernador inici continua amb actuacions en solitari, amb el *Grup de Folk* i com a component de *Música Dispersa*. Immediatament arriba el primer disc *Orgia*, una alenada d'aire fresc en el panorama musical de l'època i tota una provocadora declaració de principis. Sisa, juntament amb Pau Riba, en procés de creació de *Dioptria*, lideren en aquest moment l'underground provocador i contracultural barceloní, català i, pràcticament, també l'espanyol. Després d'*Orgia*, Sisa deixa banda els escenaris i durant un temps torna a fer tot tipus de feina, aparentment allunyat de la música. No és fins que s'inaugura una nova sala de concerts a Barcelona, Zeleste, que Sisa torna a l'activitat artística amb el que és el seu disc més celebrat, *Qualsevol nit pot sortir el sol*. Després d'aquest disc enregistra la *Galeta Galàctica* i el doble disc *La catedral*, consolidant la seva personalíssima barreja de misticisme, surrealisme i humor.

A continuació venen les col·laboracions amb Dagoll Dagom, a l'espectacle basat en textos de l'escriptor Pere Calders *Antaviana*. Sense abandonar la desbordant creativitat marca de la casa, Sisa aposta amb *La màgia de l'estudiant* (1979) per un gir cap a composicions més convencionals, que presenta en directe amb el suport de la banda de rock *Melodrama* i que es plasmaran en el disc *Sisa & Melodrama*. Després d'aquest bagatge, el 1981 Jaume Sisa torna a col·laborar amb Dagoll Dagom a *La nit de Sant Joan* i s'integra amb la companyia en la gira que va fer per tot l'Estat espanyol.

Des de *La nit de Sant Joan*, Sisa ha publicat varis enregistraments: *Barcelona Postal* (1982), *Roda la Música* (1983), *Transcantautor: Última Notícia* (1984), *Sisa (Recopilatori)* (1985), *Carta a la novia* (1987), *Cuando tú seas mayor* (1988), *Ropa fina en ruínas* (1992), *Yo quiero un tebeo (amb Pascal Comelade)* (1993), *El més galàctic (Recopilatori)* (1994), *Sisa Mestres Llamado Solfa* (1996), *Visca la llibertat* (2001), *Bola voladora* (2002), *Sisa al Zeleste 1975* (2005), *El congrés dels solitaris* (2005), *Sisa y Suburbano cantan a Vainica Doble* (2006) i *Ni cap ni peus* (2008).

7.3. XAVIER LLOSES [DIRECCIÓ MUSICAL]

Xavi Lloses és un dels músics més interessants i prolífics de l'escena catalana. A les seves esquenes, les produccions dels dos darrers discs de Gerard Quintana i del disc més exitós de Jaume Sisa. Integrant i creador de projectes de música electrònica com Fluor o Electrotoylets, creador de bandes sonores, al més pur estil Kusturika o Comelade, i en general un artista de cap a peus. Un dels seus projectes més interessants és "Xavi Lloses i l'Escolania de la Quadratura del Cercle". Un grup inclassificable, que sorprèn a tothom que l'escolta per primera vegada.

7.4. JEAN EMILE [COREOGRAFIA]

Graduat a "The High School of the Performing Arts", "The School of American Ballet" i "The Alvin Ailey American Dance Center", d'on ha estat professor de dansa. Té més de 25 anys d'experiència com a ballarí professional i 11 anys com a director de casting de muntatges de "Circ du Soleil", "Dragone" o la producció de "A New Day" protagonitzada per Celine Dion. Ex-ballarí del "Netherlands Dance Theater" (Holanda), la Compañía Nacional de Danza (Espanya), Donald Byrd (New York), Prince (USA), Notre Dame de Paris (Las Vegas), etc. i ha estat el coreògraf de "Osnabruck" (Germany Opera) i Sanne Wallis de Vries Cabaret Show.

7.5. MONTSE AMENÓS [ESCENOGRAFIA]

Autora de més d'un centenar d'escenografies i dissenys de vestuari, ha estat present en molts dels muntatges més emblemàtics dels darrers 30 anys. Amb Isidre Prunés va ser responsable de totes les escenografies de Dagoll Dagom des d'*Antaviana* fins a *T'odio amor meu*. Ha treballat amb la majoria de directors i directores del país, i freqüentment amb Joan Lluís Bozzo. Els seus darrers treballs són les escenografies de *L'home, la bèstia i la virtut* de Pirandello (TNC), *Mortadelo y Filemón The Musical*, el vestuari de *La Toscana* de S. Belbel (TNC) i l'escenografia i el vestuari de les darreres reposicions de Dagoll Dagom (*Mar i cel* i *El Mikado*) i *Aloma* al TNC, *Tres Dramollette* de T. Bernhard (CAER), *Estriptis*, *Una maleta, dos maletes, tres maletes* i *El llibertí* d'Erich E. Schmitt.

7.6. ISIDRE PRUNÉS [VESTUARI]

Isidre Prunés és titulat Superior d'Escenografia (Institut del Teatre, BCN). Va formar equip amb Montse Amenós fins el 1995 i han tornat a treballar junts a *Mar i Cel* (2004). Treballs recents: *Maria Rosa* (Alonso, TNC), *Romancero Gitano* (Pradal, TNT Toulouse), *Terra Baixa* (Madico, TNC), *V Gala Premis Max* (Bozzo) i *III Gala Premis Max* (Alberola). Ha treballat amb Dagoll Dagom (des d'*Antaviana* fins a *Els Pirates*) i amb els directors Marsillach, Ollé, Planella, Portaceli, Alberola i el Tricicle. Treballs en cinema: *Daniya*, *El niño de la luna* i *Faust*. Professor a l'Institut del Teatre, Escac i Master IED. Premis obtinguts: P. Nacional d'Escenografia (1986); P. de Cinema Generalitat de Cat.: millor tècnic (1988); Goya: vestuari (1990); Max: figurinista (2000).

7.7. ALBERT FAURA [DISSENY D'IL·LUMINACIÓ]

Va estudiar a l'Institut del Teatre de Barcelona com a il·luminador i va realitzar un curs internacional d'il·luminació organitzat pel British Council a Londres. Ha treballat amb directors com: Núria Espert, Adolfo Marsillach, Josep M. Flotats, Nicolas Joel, Rafel Duran, Sergi Belbel, Alfredo Arias, Ferran Madico, Frédéric Alagna, Rosa Novell, Jordi Saball, Josep Mª Mestres, Joan Font, Frederic Amat, José Antonio Gutiérrez, Joan Ollé, Gilbert Deflo, Marco Antonio Marelli, o Bigas Luna, entre altres.

Entre els seus últims treballs teatrals es troben: *Delicades* (dir. Alfredo Sanzol), *El Encuentro de Descartes con Pascal joven* (dir. Jena Claude Brisville), *Hamlet* (dir. Oriol Broggi), *Qué, el musical* (dir. Angel Llácer i Manu Guix), *La Plaça del Diamant* (dir. Toni Casares), *Com pot ser que t'estimi tant* (dir. Javier Daulte), *Stalin* (dir. J.M Flotats), *El Dúo de la Africana* (dir. Xavier Albertí), *En Pólvora* (dir. Sergi Belbel), *Tenésse* (dir. Xavier Albertí) o *Vells Temps* (dir. Rosa Novell). Ha realitzat il·luminacions d'òperes com *Le Compteur Ory* (dir. Lluís Pascual), *Les mil i una nits* (dir. Joan Font) o *La Flauta Màgica* (La Fura dels Baus). Ha obtingut premis Butaca per *Dissabte, diumenge i dilluns* (TNC) i *La Dama Enamorada* (TNC), premis Max per *Faust Versió 3.0.* (La Fura dels Baus) i *Arte*, i premis de la Crítica de Barcelona per *Faust Versió 3.0* (La Fura dels Baus) i *Maria Rosa* (dir. Rosa Novell).

7.8. ÒSCAR MAZA [DISSENY DE SO]

Comença la seva activitat dins del món del so professional el 1988 amb la companyia Dagoll Dagom a *Mar i Cel*. Des de llavors ha participat com a tècnic de so a *Flor de Nit*, *Historietes* i *T'odio, amor meu*. També ha treballat a *Línea roja* de Teatre de l'Ocàs, *Trucades a mitjanit* de Puigcorbè–Dueso–Planella, *Artificio* de M. Antúnez i A. Morte, *Pel davant i pel darrera* de 3xtr3s i *El Retaule del flautista* del Teatre de l'Univers.

També va realitzar la coordinació tècnica de so al *Pati de les Dones* del Grec 97, *La Bella Helena* dir. J. M. Mestres, i va portar a terme el disseny de so dels espectacles de Dagoll Dagom *Pigmalió*, *Els Pirates*, *Cacao*, *Poe*, *La Perritxola* i, recentment, ha dissenyat el so de *Mar i Cel* (2004) i d'*Aloma*. Paral·lelament ha desenvolupat diverses activitats de sonorització en diferents camps: programes televisius com *Hotel Glam* i *Operación Triunfo*, esdeveniments esportius internacionals, dansa i en diferents empreses de sonorització.

7.9. ANNA ROSA CISQUELLA [PRODUCCIÓ EXECUTIVA]

Després d'estudiar 3 anys a l'Escola del Teatre de l'Orfeó de Sants, el 1974 va actuar a *Les Troianes* (dir. Joan Lluís Bozzo) i el 1975 a *La setmana tràgica* (dir. Lluís Pascual) mentre estudiava la carrera d'Història a la Universitat Autònoma de Barcelona. El 1975 va fer, amb *Els Joglars*, l'espectacle *Alias Serrallonga* i la sèrie de Televisió *La Odissea*. El 1977, amb *No hablaré en clase*, es va incorporar a Dagoll Dagom com a actriu i membre de l'equip de direcció de la companyia. Després de *Glups!* (1985) va deixar l'actuació per dedicar-se a la dramaturgia, a la coordinació artístic-tècnica i a la producció executiva de Dagoll Dagom. Des de 1986 és coordinadora general de 3xTR3S i gestora i programadora del Teatre Victòria i del Teatre Poliorama. També és presidenta de CIATRE i vicepresidenta de FAETEDA

8. ELS ACTORS

8.1. JOFRE BORRÀS

Ha participat en les sèries de televisió *Psico-Express* i *Sagrada Família* (de Dagoll Dagom), *Jet Lag* (de les T de Teatre), *Vent del pla* i *El cor de la ciutat*, entre d'altres. Al cine ha treballat a *Xtremes*, *Yo soy la Juani*, *Hello how are you* i *Valèria*. Pel que fa al teatre, ha actuat a *El Llibertí 3xtr3s*, *Sotinho* (de El Terrat), *Cacao* (de Dagoll Dagom) i *Bernadeta Xoc* (del Teatre Nacional de Catalunya), entre d'altres. Es va formar a l'Ecole Philippe Gaulier a Londres i actualment estudia quart de dramaturgia i direcció a l'Institut del Teatre de Barcelona. L'any 2000 va rebre el Premi Actor revelació als XVIII Premios Ercilla de Bilbao per la seva interpretació a *Cacao*.

8.2. LAIA PIRÓ

Actriu i cantant, nascuda a Barcelona, és llicenciada en Interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona. Paral·lelament es forma com a cantant i complementa la seva formació musical al Taller de Músics de Barcelona. De la seva experiència teatral destaca obres com *Els Hereus*, d'Alain Krief, i *El Pati*, d'Emili Vilanova (Companyia Teatre Lliure) dirigides per Pep Anton Gómez; *John i Jen*, d'Andrew Lippa, dirigida per David Pintó; el musical *Mamma Mia!* al BTM, *Pentagrama o Esperma?* amb Carles Santos. Ha format part de la companyia Comediants a *Les 1001 Nits*, *Sarau de l'Any*, *L'Arbre de la Memòria*, i *D'Òpera, un viatge màgic pel món de la lírica* (Petit Liceu). També ha participat en sèries de TV, doblatge, i com a cantant ha enregistrat *Arion i el dofí* d'Albert Guinovart, i *Beceroles*, d'Enric Palomar per l'Auditori.

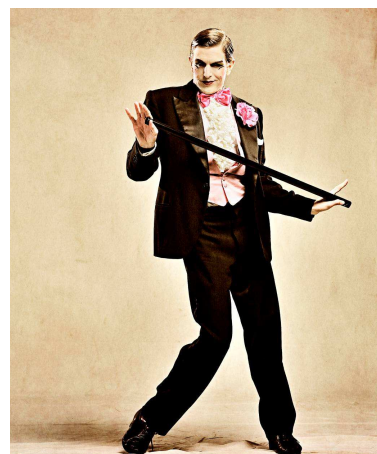

8.3. MERITXELL DURÓ

S'ha format interpretativament amb Nancy Tuñon i Xiqui Berraondo, entre d'altres, i en cant amb Anna Garrell i Glòria Denicola. És cinturó negre de Kung-fu i té formació en Shuai-Jiao/Judo i en armes orientals, medievals i renaixentistes. Va dirigir i actuar amb la companyia còmica pròpia Starbrothers els muntatges *¿Qué es un actor?* i *Sácame brillo hasta que sangre* (1998-2002) i amb la companyia pròpia Pendragon i Tallaferro com a directora, actriu i coreògrafa de lluites. Ha estat 6 anys a la companyia La Cubana, en els muntatges *Mamá quiero ser famosa* (2003-2006) i *Cómeme el coco negro* (2007-2009). També ha fet publicitat i ha treballat en sèries de televisió com *Supercharly* (Telecinco) o *La Tira* (La Sexta), com actriu còmica del programa *Saturday night live* (Cuatro) i al curt *Flor del otro* (de Ferran de France).

8.4. JORDI LLODELLA

Nascut a Terrassa el 1976, és llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. En teatre ha treballat en espectacles com *La Bella Helena* (dir. Josep Ma Mestres), *Flor de Otoño* i *Follies* (J. Costa), *Obra Vista* i *La festa* (Jordi Prat i Coll), *Surabaya* (Silvia Munt), *Celebració* (J. Galindo), *Teràpies* (R. Calatayud), *Venedors* i *El muntaplats* (dirigides per Carles Fernández) i amb la companyia *Comediants*. En televisió ha aparegut en sèries com *Porca Misèria*, *De moda*, *El comisario*, *Los 80* i *Periodistas*, entre altres, i a les TV-movies *Coses que passen*, *Perfecta Pell* i *Pepe Carvalho*. En cinema ha treballat amb Pere Portabella a *Die Stille vor Bach*, *Las dos vidas de Andres Rabadán* de Ventura Durall i *Los ojos de Julia* de Guillem Morales.

8.5. JOAN OLIVÉ

Va néixer al 1984 a Barcelona i ja de petit va començar a fer teatre amateur al Centre Moral i Cultural del Poblenou. Als 18 anys va entrar al Col·legi del Teatre de Barcelona on va treballar amb Ferran Audí, Xavier Ruano i Cacú Prats entre d'altres. Al Col·legi va formar la seva companyia "TesTistoTigues" amb la que va crear obres com *Van Gogh el musical* (Llantiol, 2001), *Johnny Ping Pong un musical con pelotas* (Teatreneu i Guasch teatre, 2008), a les quals també n'era el compositor i lletrista. Durant la temporada 2008-09 va entrar a formar part de la Cia. La Trepça del Teatre Regina amb *El somni d'una nit d'estiu* i *El malalt imaginari*, entre d'altres. També ha treballat en televisió i cinema: *La Mari 2* i *Eloïse*, ambdues produccions estrenades al 2009. A part de la seva feina com actor, és compositor i component del grup SPLAC amb dos discs al mercat: *SPLAC* (Indimusic 2006) i *Passos de zebra a l'infinit* (Indimusic 2008).

8.6. NOÈLIA PÉREZ

Debuta a Barcelona en el musical *De Montmartre al Paral·lel* dirigit per J.A. Codina, interpretant a la cupletista Raquel Meller. Dins del gènere musical destaquen *West Side Story*, *Turning Point*, *Amadeus*, *Hello Dolly*, *Muere-T*, etc. També interpreta concerts teatralitzats de cabaret alemany, cançó francesa i musical. Treballa amb directors com Ramón Simó, Jose C. Plaza, Alfons Vilallonga, Miquel Ortega, Ricard Reguant, Àngel Alonso, etc. Després d'actuar a *Master Class* amb Núria Espert (dir. Mario Gas), comença una nova etapa a València, amb Albenà Teatre, quasi sempre sota la direcció de Carles Alberola, en *Besos*, *Spot* i *Perfect* i en les series de TV *AutoInDefinits* i *Socarrats*, essent durant quatre anys un dels rostres coneguts de Canal9. Cal destacar la seva participació al Videoclip d'Alejandro Sanz *El Alma al Aire* i a les TV Movies *Atrapados* i *Martini il Valenciano* on interpretarà a Catalina de Rússia. Un dels seus últims treballs ha estat *La Gran Via Esquina Chueca* (dir. Paco Mir. Teatre de la Zarzuela). En aquesta ocasió torna a treballar amb Carles Alberola i per primer cop amb Dagoll Dagom.

8.7. MARC PUJOL

S'inicià en el teatre amb el grup Sotacabina (Lluïsos de Gràcia), rebé formació interdisciplinària en acadèmies com Nancy Tuñón, Memory, Scuola dell'Attore Comico, Company&Company o l'Escola de Circ Rogelio Rivel i va estudiar cant amb Isabel Soriano, Susana Domènech i Júlia Conesa. Debutà amb *West Side Story* i ha treballat amb Sèmola Teatre, Living Theatre, Comediants, Hidden Theatre, Teatre del Sol, Teatre Blau o Cia.Diagonal, en obres com *Les veus de Iambu*, *El món de la lluna*, *Mysteries and smaller pieces*, *El malalt imaginari*, *Romeu i Julieta*, *El somni d'una nit d'estiu*, *La punyalada*, *Cantando desnudos* i *Joseph i l'increïble abric en technicolor*. En televisió se l'ha pogut veure a *El cor de la ciutat*, *Plats bruts*, *Médico de familia*, *18 i +* i *Club Super 3*. En cinema ha protagonitzat *La Kaja*, *Impulso*, *Cenar Solo* i *Sueños para recordar*, entre d'altres. També ha dut a terme recerques sobre Teatre dels Orígens (Grotowsky) i teatre hindú amb el suport del Dept. de Cultura (Generalitat de Catalunya). Els seus últims treballs han estat les pel·lícules *Little Ashes* i *La Barbacoa*, i els musicals *Bosc Endins* i *Aloma* (Dagoll Dagom).

8.8. ANNABEL TOTUSAUS

Llicenciada en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona juntament amb un Postgrau de Pedagogia Teatral. Ha rebut classes de cant amb Dolors Aldea i Mary Davison, entre altres, i va realitzar un stage al Centre Royal Hart (França). La seva experiència teatral compta amb espectacles com *Dones i Amor, prozac i dubtes* (Companyia Mite-les) i *Les Criades i In Vitro* (Teatre de l'Essència) o la gira de *Mamá, quiero ser famoso* (La Cubana 2003-06). Ha intervingut esporàdicament en sèries de televisió com *El cor de la ciutat* (TV3), programes com *25 anys de Cubana* (TV3) i també en pel·lícules com *Le gusta el chile?* (de Dolors Payàs). Va gravar el disc per l'espectacle *Mummy I wanna be famous* de La Cubana, el disc *Aran un País* amb Santi Arisa i *30 anys de la Tribu*. Ha treballat amb Dagoll Dagom a *Bosc Endins*, interpretant el personatge de fornera i a *Aloma*, en el paper d'Anna.

9. LA GIRA

2009

11 DESEMBRE · PREESTRENA A LA SALA DE RUBÍ

2010

16 i 17 DE GENER · MALLORCA

30 i 31 DE GENER · MANRESA

13 i 14 DE FEBRER · GIRONA

26 DE MARÇ · TORTOSA

25 D'ABRIL · MARTORELL

7 DE MAIG · MATARÓ

24 DE JUNY · VIC

26 DE JUNY · ASCÓ

21 i 22 DE JULIOL · LAS PALMAS

31 DE JULIOL · TARRAGONA

4 i 5 D'AGOST · GIJÓN

7 D'AGOST · SAN JAVIER

14 D'AGOST · MORA DE RUBIELOS

19 D'AGOST · SANT FELIU

25 i 26 D'AGOST · GRANOLLERS

28 D'AGOST · BERGA

3 DE SETEMBRE · SANTA COLOMA DE GREMANET

10. ELS COPRODUCTORS

ARTERIA

Artèria Paral·lel

Arteria és una xarxa internacional de centres artístics i culturals distribuïts per l'Estat espanyol, Llatinoamèrica i els Estats Units, i amb una programació basada en les arts escèniques, musicals i audiovisuals. Està formada per edificis multiusos, equipats amb tecnologia punta i que ofereixen activitats educatives, promocionals, comercials i de recerca al servei de la imaginació, la creativitat i la diversitat dels autors i el seu públic. Els multiespais de la xarxa són polivalents, interactius i han estat dissenyats amb flexibilitat arquitectònica, tècnica i funcional. És a dir, poden acollir des de concerts multitudinaris o obres de teatre, dansa i circ, fins a espectacles de petit format, com ara funcions de cabaret, tertúlies, clubs o sopars-espectacle, entre molts d'altres.

Promoguda per la Fundació Autor, Arteria té com a objectius crear nous públics per a les arts escèniques, musicals i audiovisuals; proveir una millor atenció, assistència, informació i formació als autors; contribuir a la internacionalització del creador i la seva obra; estimular la recuperació i el valor del patrimoni cultural, i donar suport a la creació, la producció, la promoció, la distribució i el consum dels repertoris que gestiona la Societat General d'Autors i Editors.

Arteria Paral·lel, situada al número 62 de l'avinguda del Paral·lel de Barcelona, és la nova denominació del local que en altres èpoques s'havia conegut com a Teatro Español, Studio 54 o Scènic. La rehabilitació d'aquest històric i singular edifici aporta a la Ciutat Comtal un espai original, vital per a la cultura, i també l'oportunitat d'experimentar una nova manera de gaudir els espectacles en viu.

Arteria Paral·lel disposa de tres plantes i de més de 3.400 metres quadrats de superfície que estaran condicionats per acollir múltiples activitats, en combinació amb una proposta gastronòmica, i una àmplia representació de les diferents arts teatrals i audiovisuals, així com del circ i de la música. Addicionalment, també podrà albergar presentacions d'empresa.

Albena Teatre

Albena Produccions neix al 1994 de la mà de Carles Alberola i Toni Benavent. En aquests 15 anys s'han realitzat més de dues mil representacions i s'han rebut més d'una trentena de premis, per tots els espectacles, curts i sèries televisives. Anteriorment, per separat o conjuntament, Carles i Toni feia anys que treballaven en diverses companyies i projectes escènics: Moma Teatre, L'Horta Teatre, La Tarumba, Trobairitz, El Boig, La Colla, etc. Alberola, s'encarregaria de l'autoria dels textos i de la direcció d'espectacles, participant també com a actor en alguns dels treballs, i Benavent, es responsabilitzaria de la gestió, producció, promoció i distribució. Des d'aleshores, 16 espectacles teatrals, juntament amb dos curtsmetratges, han vist la llum. També s'han realitzat coproduccions amb Bitò Produccions, Pentación i Vania Produccions. També ha col·laborat en la producció de La Bella Helena de J. Offenbach. L'any 2000, Albena s'encarrega de la direcció artística i de la producció de la Gala de la III edició dels Premis Max i l'any 2002 forma part en la V Gala dels Premis Max, per Dagoll Dagom, amb un fragment de l'espectacle Spot. Durant 3 anys consecutius, s'encarrega de la realització de la gala de lliurament de premis literaris "Ciutat d'Alzira", coordinada per Edicions Bromera. Amb els espectacles produïts al llarg d'aquests anys, la companyia realitza habitualment temporada a les ciutats més importants de l'estat. Albena és habitual als Festivals, Mostres i Fires de Teatre. Des del 2003, Albena és soci fundador de Tornaveu, empresa dedicada a la gestió de cultura i espectacles. Contempla activitats com la producció d'espectacles de teatre, música i dansa, la distribució d'espectacles i la formació de professionals de la gestió mitjançant el programa Gescenic, que també realitza consultoria i assessoria en temes de gestió escènica. A més, aquesta societat (Tornaveu) també s'encarrega de la gestió del teatre municipal de l'Ajuntament de València al barri Cabanyal / Canyameler, a la ciutat de València, el Teatre El Musical. La societat Tornaveu està formada, a més de per Albena, pel Teatre Olympia, la Societat Studi oh!, i Joan Carles Dauder i Ana Latras. Al 2005, Albena s'encarrega de la direcció i coordinació del certamen Alzinema, setmana de cine i literatura d'Alzira, per encàrrec de l'Ajuntament d'Alzira. Al 2008 s'encarrega de la realització de la I Gala de l'Audiovisual Valencià, al Palau de la Música de València. Juntament amb la productora Conta Conta Produccions produeix i realitza cinc sèries d'humor per a la televisió autonòmica valenciana Canal 9. Albena Produccions és companyia concertada amb Teatres de la Generalitat Valenciana i amb l'INAEM – Ministerio de Cultura, per a la realització de les seues produccions i gires. És una companyia resident a l'Alcúdia, gràcies al conveni amb l'Ajuntament de l'Alcúdia. Rep el recolzament de la Fundació Enric Balaguer.

NIT DE SANT JOAN

Dagoll Dagom

Amb el patrocini de:

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO

Amb la col·laboració de:

KriskatDECOR

 Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

11. INFORMACIÓ PRÀCTICA

NIT DE SANT JOAN

DAGOLL DAGOM

DATES

A partir del 16 de setembre de 2010

TEATRE ARTÈRIA PARAL·LEL

Avinguda del Paral·lel, 62. Barcelona

HORARIS I PREUS

Dies	Tarda	Nit	Preu
dimecres		20:30	15€-20€
dijous	17:00 (grups)	20:30	15€-20€ / 38€-30€-18€
divendres		21:30	38€-30€-18€
dissabte	18:00	21:30	38€-30€-18€
diumenge	18:00		38€-30€-18€

VENTA D'ENTRADES

Servicaixa de La Caixa (902 33 22 11 · www.servicaixa.com)

Teatre Artèria Paral·lel (Avinguda del Paral·lel, 62 · www.arteria.com)

PREMSA & COMUNICACIÓ

COMEDIA. Comunicació & mèdia sl

Marc Gall · Ana Sánchez · Nora Farrés

Consell de Cent 433, pral. 3ª. 08009 Barcelona

T. [00 34] 933 10 60 44 · 932 95 56 34

M. [00 34] 680 16 82 17 · Fax [00 34] 932 46 92 13

nfarres@comedianet.com · www.comedia.cat

Per a més informació: www.dagolldagom.com i www.arteria.com

Material gràfic, vídeos i mp3: <http://www.comedia.cat/ca/comediateca/nit-de-sant-joan>